

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216200103
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8216200103.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, sudom JUDr. Romanom Lajošom, v sporovej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31320155, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: W. Ž., E.. XX.X.XXXX, XXX XX S. G. XX, o zaplatenie 1012,97 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 264,32 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 307,72 Eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne

- zo sumy 720,96 Eur za obdobie od 21.7.2015 do 6.8.2015,
- zo sumy 709,76 Eur za obdobie od 7.8.2015 do 9.9.2015,
- zo sumy 698,56 Eur za obdobie od 10.9.2015 do 8.10.2015,
- zo sumy 687,36 Eur za obdobie od 9.10.2015 do 11.11.2015,
- zo sumy 676,16 Eur za obdobie od 12.11.2015 do 10.12.2015,
- zo sumy 664,96 Eur za obdobie od 11.12.2015 do 6.1.2016,
- zo sumy 653,76 Eur za obdobie od 7.1.2016 do 10.2.2016,
- zo sumy 642,56 Eur za obdobie od 11.2.2016 do 8.3.2016,
- zo sumy 631,36 Eur za obdobie od 9.3.2016 do 5.4.2016,
- zo sumy 620,16 Eur za obdobie od 6.4.2016 do 3.5.2016,
- zo sumy 608,96 Eur za obdobie od 4.5.2016 do 6.6.2016,
- zo sumy 597,76 Eur za obdobie od 7.6.2016 do 7.7.2016,
- zo sumy 586,56 Eur za obdobie od 8.7.2016 do 3.8.2016,
- zo sumy 575,36 Eur za obdobie od 4.8.2016 do 6.9.2016,
- zo sumy 564,16 Eur za obdobie od 7.9.2016 do 6.10.2016,
- zo sumy 552,96 Eur za obdobie od 7.10.2016 do 4.11.2016,
- zo sumy 541,76 Eur za obdobie od 5.11.2016 do 8.12.2016,
- zo sumy 530,56 Eur za obdobie od 9.12.2016 do 6.1.2017,
- zo sumy 519,36 Eur za obdobie od 7.1.2017 do 13.2.2017,
- zo sumy 508,16 Eur za obdobie od 14.2.2017 do 8.3.2017,
- zo sumy 496,96 Eur za obdobie od 9.3.2017 do 6.4.2017,
- zo sumy 485,76 Eur za obdobie od 7.4.2017 do 17.5.2017,
- zo sumy 474,56 Eur za obdobie od 10.5.2017 do 21.6.2017,
- zo sumy 463,36 Eur za obdobie od 22.6.2017 do 19.7.2017,
- zo sumy 452,16 Eur za obdobie od 20.7.2017 do 18.8.2017,
- zo sumy 439,14 Eur za obdobie od 19.8.2017 do 20.9.2017,
- zo sumy 426,12 Eur za obdobie od 21.9.2017 do 13.10.2017,
- zo sumy 413,10 Eur za obdobie od 14.10.2017 do 8.11.2017,
- zo sumy 400,08 Eur za obdobie od 9.11.2017 do 14.12.2017,
- zo sumy 387,06 Eur za obdobie od 15.12.2017 do 17.1.2018,
- zo sumy 374,04 Eur za obdobie od 18.1.2018 do 14.2.2018,
- zo sumy 361,02 Eur za obdobie od 15.2.2018 do 14.3.2018,

- zo sumy 348,- Eur za obdobie od 15.3.2018 do 25.4.2018,
- zo sumy 334,98 Eur za obdobie od 26.4.2018 do 16.7.2018
- zo sumy 307,72 Eur za obdobie od 17.7.2018 do zaplataenia
a to v splátkach po 15,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplataenia celého dlhu s tým, že nezaplataením čo len jednej zo splátok v termíne jej splatnosti sa stáva celý dlh splatným.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13.1.2016 sa obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 1012,97 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 28.1.2013 do zaplataenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej poskytol zmluvou č. XXXXXXXX pôžičku v sume 1000,- Eur, ktorú mala splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume po 323,84 Eur až do celkovej sumy 1458,- Eur. Do dňa podania žaloby však žalovaná uhradila len sumu 323,84 Eur. Listom z 19.1.2013 označeným ako „predžalobná upomienka“ právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. K úhrade dlžných splátok nedošlo preto žalobou požadoval zaplataenie sumy 1012,97 Eur.

3. Podaním doručeným 25.2.2016 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplataenie sumy 163,52 Eur uplatňovanú titulom zmluvnej pokuty.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk 25.7.2016 písomne vyjadrila podaním doručeným 2.8.2016 v ktorom uviedla, že podmienky poskytnutej pôžičky nedodrжала a pôžičku nesplácala riadne a včas, čo bolo spôsobené jej životnou a finančnou situáciou. Vyjadrila nesúhlas s celkovou dlžnou sumou a poukázala na to, že neboli zohľadnené všetky jej plnenia, ktoré poskytla na splataenie právnym predchodcom žalobcu poskytnutého spotrebiteľského úveru. Taktiež žiadala o poskytnutie možnosti splatiť dlh v splátkach.

5. Konanie bolo uznesením 5C/8/2016-34 z 10.10.2016, právoplatným od 16.11.2016 prerušené do vydania uznesenia o pokračovaní v konaní č.k. 5C/8/2016-60 z 11.5.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.5.2018. Zároveň súd uznesením č.k. 5C/8/2016-60 z 11.5.2018 rozhodol o pokračovaní v konaní so žalobcom namiesto jeho právneho predchodcu, keď z vlastnej činnosti zistil, že ku dňu 1.1.2018 došlo k zániku právneho predchodcu žalobcu, a to rozdelením zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami, ktorými sú Všeobecná úverová banka, a.s., a VÚB Leasing, a.s. Keďže v danom prípade nejde o pôžičku v súvislosti s predajom tovaru na splátky, ale o poskytnutie bezúčelovej pôžičky, všetky práva a povinnosti zo zmluvy č. XXXXXXXX prevzal právny nástupca, ktorým je Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155. Uvedené súd ustálil z notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017 spisanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, Hodžovo námestie č. 3, Bratislava.

6. V priebehu konania žalovaná v podaní z 26.4.2018 uvádzala, že úver, ktorý jej žalobca poskytol na základe Zmluvy o pôžičke ev. č. XXXXXXXX zo dňa 23.7.2012 (ďalej len „Zmluva“) je spotrebiteľským úverom s z dôvodu právnej istoty vzniesla námietku premlčania. Žalovaná sa do omeškania so splataením splátky o viac ako 3 mesiace dostala splátkou splatnou 20.09.2012, ktorú splátku neuhradila ani po troch mesiacoch od jej splatnosti. Žalobca tak bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť už ku dňu 20.12.2012. Od tohto dňa začala podľa názoru žalovanej plynúť žalobcovi premlčacia lehota na podanie žaloby, ktorá uplynula 20.12.2015. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 26.4.2018 považovala fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 29,83 % za neplatnú pre rozpor s dobrými

mravmi a zastala názor, že žalobca má nárok výlučne na rozdiel medzi poskytnutou istinou a žalovanou uhradenými splátkami. Rovnako uvádzala, že žalovaná do podania žaloby zaplatila sumu 323,84 Eur a po jej podaní sumu 329,98 Eur. Žiadala tiež o povolenie splácania dlhu v splátkach po 15,- Eur. V podaní doručenom 21.9.2018 oboznámenom na pojednávaní konanom 24.9.2018 uviedla, že pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky zročné do budúca a teda neuhradené splátky zročné od uzatvorenia zmluvy do času 3 roky späť od podania žaloby sú premlčané, pričom v tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/803/2014 z 22.04.2015. Ďalej v podaní uvádzala, že v danom prípade ide o refinančnú pôžičku, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanej uhrádzať sumy neuhradených úverov od Slovenskej požičovne v mesačných splátkach. Obsahom týchto neuhradených záväzkov mala byť aj zmluvná pokuta a náklady na vymáhanie pohľadávok, ktoré súdy v súčasnosti považujú za neprijateľné zmluvné podmienky, v minulosti si však Consumer Finance Holding a.s. tieto nárok v rozpore s ochranou spotrebiteľa bežne uplatňoval v súdnom konaní. Žalobca nepreukázal zákonnosť schválenej výšky pôžičky v sume 2570,60 Eur a poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 10.01.2017 sp. zn. 3Co/147/2016. Pokiaľ ide o zmluvný úrok poukázala tiež na skutočnosť, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o pôžičke sa ako odplata posudzovala výška úrokovej sadzby v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, kde judikatúra považovala za úrok v rozpore s dobrými mravmi, ak prevyšoval priemer priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery v príslušnom mesiaci o 20 %.

7. V priebehu konania žalobca v podaní doručenom súdu 4.9.2018 uviedol, že námietka premlčania vznesená žalovanou je nedôvodná poukazujúc na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/456/2006, v zmysle ktorého je na veriteľovi, či a kedy využije svoje oprávnenie požadovať zaplatenie celej pohľadávky (zostatku úveru s príslušenstvom) a pre splatnosť celej pohľadávky nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho omeškania so splátkami najskôr požiadať. Rovnako poukázal na rozhodnutie NS ČR, sp.zn. 21Cdo/426/2005. Za nedôvodnú považoval aj námietku o neprípustnej výške úrokovej sadzby. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 29,83 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške do 1500,- Eur vrátane so splatnosťou od 5 do 10 rokov predstavovala 46,52 % tak, ako je táto hodnota uvedená v úverovej zmluve. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Tvrdil, že nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 29,83% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995. Podaním doručeným 24.9.2018 žalobca vzal žalobu späť v časti aj o zaplatenie sumy 100,80 Eur, pričom poukázal na skutočnosť žalovanou uhradených splátok na jeho účet platbami v sume 11,20 Eur zaevidovanými v dňoch 10.12.2015, 7.1.2016, 11.2.2016, 8.3.2016, 5.4.2016, 3.5.2016, 6.6.2016, 7.7.2016 a 3.8.2016.

8. Súd vo veci nariadil pojednávania na 10.5.2018, ktoré odročil na termín 18.7.2018 z dôvodu nepreukázania zastúpenia žalobcu. Aj ďalšie pojednávanie nariadené na 18.7.2018 muselo byť odročené pre nepreukázanie doručenia predvolania právneho zástupcovi žalobcu a to na termín 4.9.2018. Pojednávanie nariadené na 4.9.2018 bolo odročené na termín 24.9.2018 na žiadosť žalovanej, ktorá žiadala, aby jej bola poskytnutá príležitosť oboznámiť sa s podaním žalobcu doručeným v deň pojednávania. Na pojednávanie nariadené na deň 24.9.2018 bol predvolaný právny zástupca žalobcu (doručenie predvolania vykazané 7.9.2018), pričom žalovaná vzala termín pojednávania na vedomie na skoršom pojednávaní dňa 4.9.2018. Obe strany sporu sa na pojednávanie neustanovili, a požiadali o ospravedlnenie svojej neúčasti. Preto súd rozhodol, že sa bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

9. Na pojednávaní nariadenom na 24.9.2018 súd vykonal dokazovanie oboznámením týchto listín: žaloba na č.l. 1, zmluva o poskytnutí bezúčelovej pôžičky na č.l. 3, všeobecné obchodné podmienky na č.l. 4, predžalobná upomienka z 19.1.2017 na č.l. 5 s pripojenou doručenkou na č.l. 6, prehľad splátok a

úhrad úveru na č.l. 7-8, späťvzatie žalobcu v časti o zaplatenie sumy 163,52 Eur z 23.2.2016 na č.l. 14, vyjadrenie žalovanej zo dňa 29.7.2016 na č.l. 27-28, história transakcií z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX na č.l. 29-31, uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 10.10.2016 sp. zn. 5C 8/2016-34 o prerušení konania na č.l. 34-35, rozsudok č.k. 1Csp 23/2016-82 zo dňa 28.11.2017 na č.l. 37-45, vyjadrenie žalovanej zo dňa 26.4.2018 na č.l. 50 s pripojeným prehľadom o úrokových sadzbách na č.l. 51, história o transakcii z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX na č.l. 52-55, notárska zápisnica N 3283/2017 na č.l. 61-69, podanie žalobcu doručené 4.9.2018 s pripojenými prílohami na č.l. 80-94, vyjadrenie žalovanej z 13.9.2018 doručené 21.9.2018 spolu s prílohami, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu doručené 24.9.2018, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

10. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku v sume 1000,- Eur z ktorej žalovaná právnemu predchodcovi žalobcu uhradila do podania žaloby sumu 323,84 Eur, čo vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad pripojeného k žalobe žalobcom. Táto skutočnosť zároveň medzi stranami sporná nebola, čo potvrdzuje obsah vyjadrenia žalovanej z 26.4.2018. Zo žaloby ďalej vyplýva, že pôžičku mal právny predchodca žalobcu evidovať pod č. XXXXXXXX. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke č. XXXXXXXX súd zistil, že právny predchodca žalobcu predpísal žalovanej mesačné splátky v sume 40,50 Eur. Z prehľadu tiež skutočnosť, že žalobca zaťažil opakovane účet žalovanej pokutami pod položkami Pokuta_O a Pokuta_S v hodnote od 0,16 Eur až do 5,27 Eur. Z tohto prehľadu napokon aj vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej za nezaplatené splátky pokuty v celkovej výške 164,40 Eur.

11. Zo žalobcom predloženej zmluvy o pôžičke súd zistil, že táto mala byť uzavretá pod č. XXXXXXXX dňa 20.7.2012, pričom žalovanej mal právny predchodca žalobcu označenou zmluvou poskytnúť úver 1000,- Eur, ktorú mala splácať mesačnými splátkami po 40,50 Eur. V zmluve je ďalej uvedená fixná ročná úroková sadzba 29,83 %, termín konečnej splatnosti: 7/2017, počet splátok 36, RPMN vo výške 29,83 %, priemerná hodnota RPMN vo výške 46,52 % a celkové náklady spotrebiteľa: 458,- Eur. Zmluva ďalej obsahuje údaj označený ako celková suma pôžičky vo výške 1458,- Eur. Splatnosť splátok vyplýva z bodu 6. pripojených všeobecných obchodných podmienok do 20. dňa v kalendárnom mesiaci, pričom toto zmluvné dojednanie vo formulárových zmluvách uzatváraných žalobcom súdy toho času považujú už za notoriu.

12. Z predžalobnej upomienky, ktorú právny predchodca žalobcu doručil súdu ako prílohu k podanej žalobe vyplýva, že dňa 19.1.2013 bola žalovaná vyzvaná, aby uhradila všetky splátky jednorazovo a to v sume 1429,10 Eur na č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX s variabilným symbolom XXXXXXXX. Predžalobná upomienka bola žalovanej doručená 24.1.2013.

13. Z predložených kópií výpisov z účtu žalovanej vyplýva, že táto na úhradu poskytnutého úveru okrem úhrad realizovaných do podania žaloby, ktoré boli medzi stranami nesporné poukázala právnemu predchodcovi žalobcu/žalobcovi na č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX uvádzané v predžalobnej upomienke z 19.1.2013 aj platby v sume 11,20 Eur a to dňa 5.1.2016, 9.2.2016, 7.3.2016, 4.4.2016, 2.5.2016, 3.6.2016, 6.7.2016, 2.8.2016, 5.9.2016, 5.10.2016, 3.11.2016, 7.12.2016, 5.1.2017, 10.2.2017, 7.3.2017, 5.4.2017, 16.5.2017, 20.6.2017 a 18.7.2017, ďalej platby v sume 13,02 Eur poukázane dňa 17.8.2017, 19.9.2017, 12.10.2017, 7.11.2017, 13.12.2017, 16.1.2018, 13.2.2018, 13.3.2018 a 24.4.2018 a platbu v sumu 27,26 Eur dňa 13.7.2018. Z doručeného čiastočného späťvzatia žaloby z 24.9.2018 vyplýva, že žalovaná žalobcovi uhradila aj ďalšiu platbu, ktorá bola pripísaná na jeho účet a to 10.12.2015 v sume 11,20 Eur. Vo vzťahu k pôvodnou žalobou uplatnenej sume z predmetného úverového vzťahu tak podľa názoru súdu bolo dôvodné uzavrieť, že žalovaná zaplatila na splatenie úveru okrem sumy 323,84 Eur vyplývajúcej zo žalujúcou stranou poskytnutého prehľadu úhrad spolu aj sumu 368,44 Eur.

14. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí o veci samej.

15. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

25. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

27. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku k

zmluve, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

30. Podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.1.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (prechodné ustanovenie k úprave účinnej od 1.februára 2013), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

35. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

36. V danom prípade súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže žalobca/právny predchodca žalobcu vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť. Na uvedený zmluvný vzťah bolo potrebné aplikovať ako ustanovenia Občianskeho zákonníka, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch, pričom zo strany súdu bolo potrebné posúdiť, či zmluva obsahuje zákonom vyžadované náležitosti.

37. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej v zmysle § 657 Obchodného zákonníka, keď jej bola poskytnutá pôžička v sume 1000,- Eur. Zároveň vychádzajúc z notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017 spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, Hodžovo námestie č. 3, Bratislava súd považoval žalobcu za aktívne vecne legitimovaného domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými preukázateľne nadobudol od pôvodného veriteľa na základe rozdelenia právneho predchodcu žalobcu zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami, ktorou v danom prípade bola Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155.

38. Súd zastáva názor, že v danom prípade žalobca neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie, že poskytnutá pôžička, ktorú je potrebné považovať za spotrebiteľský úver bola poskytnutá na základe písomnej zmluvy so všetkými podstatnými náležitosťami vyžadovanými § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu v uvedenej zmluve uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou absentuje jasný a zrozumiteľný údaj o termíne

konečnej splatnosti úveru poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch), keďže v zmluve je uvedené 07/2015 bez uvedenia konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Zákonodarca požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti úveru zaviedol s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy a VOP. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.17Co/1201/2015 zo dňa 13.1.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014zo dňa 22.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/457/2015 zo dňa 23.3.2016). Zmluva neobsahuje ani uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom vo vzťahu k inkorporačnej doložke zakladajúcej prípadnú záväznosť Všeobecných obchodných podmienok, v ktorých sa takýto údaj môže nachádzať sa žiada uviesť, že predložený rovnopis zmluvy je v jeho záverečnej časti úplne nečitateľný. Žalovaná ani nebola preukázateľne oboznámená s obsahom všeobecných zmluvných podmienok. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-42/15, súd poukazuje aj na názory v odborných článkoch: „Súdny dvor sa vo svojom rozhodnutí venoval výlučne sankciám vo vzťahu k absencii obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere a, napokon, za použitia výkladu a contrario z rozsudku vyplýva, že za nezávažné porušenie, ktoré by sa nemalo trestať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, možno považovať jedine absenciu takej zmluvnej náležitosti, ktorá nemôže nijakým spôsobom spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ (Systém ASPI - stav k 16.6.2017 do čiasťky 66/2017 Z.z. Pokus o demýtizáciu rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej).

39. Podľa názoru súdu je ďalej zmätočne v zmluve uvedený údaj označený ako „schválená výška pôžičky“ so sumou 1000,- Eur (ide zrejme o skutočnú celkovú výšku spotrebiteľského úveru) a údaj označený ako „celková suma pôžičky“ so sumou 1458,- Eur, ktorá je pravdepodobne celkovou sumou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Z analýzy zmluvy je totiž možné vyvodiť, že suma 1458,- Eur je súčtom schválenej výšky pôžičky (1000,- Eur) a položky „celkové náklady spotrebiteľa“ (458,- Eur). Uvedené však nezodpovedá terminológii zavedenej a vyžadovanej § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý podľa názoru súdu vyžaduje aj terminologickú presnosť, pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. celková výška spotrebiteľského úveru - § 9 ods. 2 písm. g/, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - § 9 ods. 2 písm. j/) a uvádzanie všetkých relevantných údajov zmluvy dodávateľom a to z dôvodu poskytnutia možnosti spotrebiteľovi komplexne posúdiť relevantné informácie o poskytovanom úvere, ktorých zmyslom je umožniť spotrebiteľovi, aby sa mohol bez akéhokoľvek zavádzania zo strany dodávateľa rozhodnúť, či zvažovanú úverovú zmluvu uzavrie, resp. či danú ponuku bude môcť porovnať s inými ponukami spotrebiteľských úverov dostupných na relevantnom trhu spotrebiteľských úverov. Navyše z prehľadu splátok a úhrad žalovanou je zrejme, že veriteľ si na základe zmluvy účtoval pokuty a sankcie. Žiadne z týchto pokút a sankcií nie sú v zmluve uvedené a individuálne vyjednané so spotrebiteľom. Zmluva je písaná veľmi malým, takmer nečitateľným písmom (obzvlášť záverečná časť zmluvy je úplne nečitateľná) a rovnako tak pripojené všeobecné obchodné podmienky, ktoré neboli so spotrebiteľom individuálne vyjednané a nebolo preukázané ani ich oboznámenie sa spotrebiteľom. Zmluva (ani predložené VOP) tiež neobsahuje označenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorých uvedenie je vyžadované § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Z dôvodu, že zmluva neobsahuje predovšetkým náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné takýto spotrebiteľský úver považovať v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Záver o bezúročnosti poskytnutej pôžičky podporuje tiež zistenie, že žalobcom požadovaný úrok je navyše v príslušných častiach zmluvy rozporný s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy) s poukazom na ich výšku uvedenú v Zmluve (úrok vo výške 29,83% ročne), ktorá odôvodňuje záver, že výška tejto odplaty za poskytnuté finančné prostriedky neprimerane prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské

úvery v obdobných prípadoch v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (v mesiaci júl 2012 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery vo výške 11,98 % ročne - bližšie <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>). I keby v čase uzavretia Zmluvy ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ako je citované vyššie) platné a účinné nebolo (čo však bolo) ani to by žalobcu nijako neoprávňovalo na to, aby za poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru požadoval od spotrebiteľa taký vysoký zmluvný úrok. Takýto postup žalobcu v tomto prípade súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto zmluva je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17Co/15/2017). Súd pri tomto svojom závere nemohol prihliadať na neskoršie zmenené znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorého sa dovoľával svojou argumentáciou žalobca, ale len na v čase uzavretia zmluvy o pôžičke platné znenie označeného ustanovenia. Žiada sa podotknúť, že vzhľadom na žalobcom neuplatňované zaplatenie poplatkov - pokút v sume 163,52 Eur predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutej pôžičky a žalovanou sumou v podstate žalobcom požadované úroky z úveru vo výške 29,83 %.

41. Pokiaľ právny predchodca žalobcu listom z 19.1.2013 vyzval žalovanú na jednorazovú úhradu všetkých splátok, súd v tejto súvislosti zastal názor, že uvedenou výzvou - upomienkou nemohlo dôjsť k zosplateniu celého úveru. Z predložených listín vzťahujúcich sa na zmluvu súd nezistil, že by možnosť predčasného zosplatenia bola medzi stranami sporu dohodnutá v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka, preto takýto úkon právneho predchodcu žalobcu nemal žiadne právne účinky na splatnosť pôžičky a k predčasnému zosplateniu úveru v danom prípade nedošlo. Zároveň žalobca nepreukázal, že by bola žalovanej doručená pred zosplatením úveru upomienka s poučením spotrebiteľa o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najmenej 15 dní pred uplatnením takéhoto práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Preto takýto úkon právneho predchodcu žalobcu nemal žiadne právne účinky na splatnosť pôžičky a k predčasnému zosplateniu úveru v danom prípade nedošlo. Súd pri splatnosti jednotlivých splátok vychádzal zo záveru o splatnosti splátok vždy do 20. dňa v mesiaci, preto úplná splatnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru nastala až 20.7.2015.

42. Z obsahu zmluvy a ani ostatných dôkazov vykonaných v konaní však nebolo preukázané, že žalovaná uzavrela pôžičku na refinancovanie iných úverov. Táto jej námietka produkovaná v poslednom písomnom vyjadrení sa zrejme týkala inej zmluvy, v ktorej výška schválenej pôžičky predstavovala sumu 2570,60 Eur a nie 1000,- Eur, ako tomu bolo v danom prípade, kedy išlo o samostatnú pôžičku, ktorej čerpanie žalovaná v predchádzajúcich svojich podaniach nespochybňovala. Priamo zo zmluvy vyplýva, že pôžička bola bezúčelová a mala byť poukázaná na účet č. XXXXXXXXXX/XXXX uvedený žalovanou v zmluve o bezúčelovej pôžičke. Rovnako nedôvodná je aj námietka o premlčaní žalobcom uplatneného nároku. Vzhľadom na dátum uplatnenia žalovaného nároku žalobcom (13.1.2016), premlčané mohli byť len splátky splatné do dátumu 13.1.2013, konkrétne splátky splatné 20.8.2012, 20.9.2012, 20.10.2012, 20.11.2012 a 20.12.2012 v celkovej sume 202,50 Eur, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná uhradila do podania žaloby sumu 335,04 Eur (323,84+11,20), tieto splátky boli žalovanou nepochybne uhradené síce po ich splatnosti, ale pred ich premlčaním. Poddaním žaloby na súde však premlčacia doba ohľadne pohľadávky znejúcej na zaplatenie dlžnej sumy poskytnutého spotrebiteľského úveru prestala plynúť (§ 112 Občianskeho zákonníka), preto k premlčaniu práva žalobcu dôjsť nemohlo.

43. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca má právo len na vrátenie rozdielu medzi reálne poskytnutými finančnými prostriedkami vo výške 1000,- Eur a žalovanou uhradenou sumou, t.j. do podania žaloby 323,84+11,20 Eur a po podaní žaloby 329,98+27,26 Eur. Žalobcovi tak bolo možné priznať iba právo na zaplatenie tohto rozdielu v sume 307,72 Eur. V prevyšujúcom rozsahu preto súd žalobu čo do istiny dlhu zamietol.

44. Vzhľadom na znenie žalobného návrhu, ktorým žalobca žiadal priznanie úroku z omeškania od splatnosti celého dlhu, súd priznal aj tento nárok, avšak len odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti poslednej splátky, t.j. od 21.7.2015, kedy v zmysle citovaného § 517 ods. 2 občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 a § 10c označeného nariadenia vlády vzhľadom na výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania (0,05 %) bolo možné požadovať úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne z dlžnej sumy. Tento úrok z omeškania bol napokon výrokom súdu priznaný len v rozsahu zohľadňujúcom žalovanou postupné uhrádzanie poskytnutého úveru po jeho splatnosti a to sumami hlavne vo výške 11,20 Eur, resp. 13,02 Eur,

ktoré boli pripísané na účet žalobcu, pričom za rozhodujúci deň čiastočného splnenia dlhu bolo možné považovať nasledujúci pracovný deň po ich poukázaní, keďže v zmysle § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu je splnený až pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa. Teda v danom prípade listinnými dôkazmi predloženými žalovanou o vykonaní konkrétnych úhrad na účet oznámený právnym predchodcom žalovaného v upomienke z 19.1.2013, t.j. č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX v spojení s podaním žalobcu z 24.9.2018, ktoré potvrdzuje vykonávanie pravidelných úhrad žalovanou, súd dospel k záveru, že k čiastočným úhradám dlhu v splátkach vo výške 11,20 Eur došlo 6.8.2015, 9.9.2015, 8.10.2015, 11.11.2015, 10.12.2015, 6.1.2016, 10.2.2016, 8.3.2016, 5.4.2016, 3.5.2016, 6.6.2016, 7.7.2016, 3.8.2016, 6.9.2016, 6.10.2016, 4.11.2016, 8.12.2016, 6.1.2017, 13.2.2017, 8.3.2017, 6.4.2017, 17.5.2017, 21.6.2017 a 19.7.2017 a v splátkach vo výške 13,02 Eur v dňoch 18.8.2017, 20.9.2017, 13.10.2017, 8.11.2017, 14.12.2017, 17.1.2018, 14.2.2018, 14.3.2018 a 25.4.2018, ako aj 14.7.2018 splátkou vo výške 27,26 Eur. V prevyšujúcom rozsahu bola preto žaloba aj čo do uplatnených úrokov z omeškania zamietnutá.

45. Vo vzťahu k žiadosti žalovanej na povolenie splácania priznaného dlhu v splátkach, súd zastal názor, že povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach po 15,- Eur mesačne zjavne neprímerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal zo zistenia, že žalovaná postupne uhradza svoj dlh, aj keď nízkymi splátkami (v súčasnosti 13,02 Eura) a je u nej predpoklad, že vo vzťahu k žalobcovi napokon dobrovoľne svoj dlh úplne splatí. Preto v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku súd povolil žalovanej s ohľadom na jej osobnú situáciu a výšku priznaného dlhu tento splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, pod podmienkou, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovanej dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom judikovaného dlhu.

46. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. s prihliadnutím na § 256 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca aj žalovaná boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní. Za procesný úspech žalobcu súd považoval sumu 642,56 Eur (307,72 Eur + suma 334,84 Eur predstavujúca súčet úhrad žalovanou po podaní žaloby), čo zodpovedá 63 % a za jeho neúspech sumu 370,41 Eur, čo predstavuje 37 % zo žalovaného nároku. Preto bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu, t.j. 26 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súď späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.